

Lizzy's blog

7 april 2017 aflevering 7

Loreena

We zijn een beetje laat... We geven daarvoor graag de schuld aan Loreena, Loreena McKennith. Mogelijk nooit van gehoord, maar als (toekomstige) Ierse Setter liefhebber met een echt Setter Virus, mag Loreena eigenlijk in je platenkast of voor degene die niet meer weten wat vinyl is, Spotify favorieten ontbreken.

Loreena is een Canadese zangeres, harpiste, componist etc., met Ierse roots (welke Canadees heeft dat niet?) met Ierse Setter lang, rood haar en een loepzuivere stem. Keltische liederen zingt zij, voornamelijk teksten uit verhalen die zij heeft opgespoord in Ierland en waar zij muziek onder heeft gezet. Samen met haar celliste (favoriet van Hans voornamelijk door haar lange blonde haar jaja) en oudere jongere gitarist heeft zij gisteravond haar laatste concert in Eindhoven gegeven van haar Spring tour. Kaarten waren al weken geleden niet meer te krijgen, maar mede door haar fan site waar Susan lid van is, konden wij kaarten op een van de voorste rijen bemachtigen....En wat een concert was het, geweldig! En tja dan komt de blog van Liz een dagje later.

De puppen hadden we gisteravond wat uurtjes thuisgelaten. Slapend en voldaan na hun flinke bak met eten (de uitdrukking "ze eten de oren van mijn hoofd af" is hier van toepassing) en na een middagje buiten spelen.

Over Setter virus gesproken. Zo tevreden als ze de afgelopen dagen waren, zo anders was het afgelopen weekend. Ineens gebeurde het. Is het de verandering van eten? Het voor het eerst buiten zijn? De ontwormingskuur die ze een paar dagen geleden gehad hebben? Of komt het gewoon zonder aanwijsbare oorzaak aanwaaien?

Het begon met Groen. Doorgaans een opgewekt lid van het elftal en altijd bereid een goede bijdrage te leveren aan het wegwerken van de puppyworsten en lammetjespap. Nu niets van dat alles. Een beetje zielig in een hoekje, geen interesse voor de anderen. Gaat dat wel goed? Nog geen vijf minuten later worden de darmen gelegeerd en doordringt een weeïge geur van waterdunne poep de woonkamer en komt ook aan de voorkant de vlees met pap -nu nog wat extra gemalen- eruit.

Natuurlijk zijn we er niet snel genoeg bij om te voorkomen dat Roze, Blauw en Geel er dwars doorheen rennen, in een poging om als eerste de zojuist verschoonde werpkist te bereiken. De puppen zijn er niet van onder de indruk. Inmiddels lijkt ook Zwart niet langer het speels karakter te vertonen dat we van hem gewend zijn. En jawel hoor, daar gaat nummer twee. Ai, dat gaat niet goed.

Als fokker maak je je in zo'n situatie onmiddellijk zorgen. Op de eerste plaats omdat je zeker wilt weten dat het niet meer is dan een gewone maag/darminfectie, waaraan ook wij zonder aanwijsbare oorzaak weleens ten prooi vallen. Maar tegelijk maak je je druk omdat je weet dat het niet bij Groen en Zwart alleen zal blijven. Elf puppen die met elkaar eten, drinken, rennen, spelen: als de een het krijgt, dan volgen meestal de anderen vanzelf. Dat vooruitzicht trekt ons niet echt.....

Gelukkig zijn we niet voor een gat te vangen. Op zaterdagochtend vertrekt Hans met Groen en Zwart naar onze dierenartsenpraktijk. Dit leidt naar de diagnose "niets spannends aan de hand".

Thuis loopt Susan met de keukenrol rond. Successievelijk vallen ze – met een enkele onverklaarbare uitzondering- in de loop van een paar dagen allemaal ten prooi aan maag-darmproblemen. De voorraad Andy en Chlorix slinkt in een sneltreinvaart. Maar net zo snel het gekomen is, gaat het ook weer voorbij.

Naast de pap en puppyworsten zijn we deze week ook voorzichtig met puppybrokjes begonnen, het valt in de smaak.

Neuriënd met het Loreena concert nog in het hoofd werd vanochtend de ren schoongemaakt, eten bereid en de tuindeur opengezet om de puppen buiten te laten spelen. De pups zijn ondertussen al gewend aan diverse geluiden en nu dus ook Loreena....

Het gaat goed met ze!

Lieve groet

Ha

ns en Susan

